

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 51 Nr 1 1998

**Ingvar Yxell
Slutar
efter 30 år!**

**Ett
utvecklingscentrum
i
Olofström
Jan Rutblad
berättar**

**Så kopplar du
upp dig
på nätet!
Mer under
Snabel@**

**Färgsprakande publikfest!
Face-To-Face i Holland**

SVENSKA

Officiellt organ för
BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Ingvar Yxell

-Jag hade bokat vår intervju i förväg och när jag ringer låter han bara en aning lättad, eller är det kanske road.

-Hur står det till? frågar jag. Jo tack bra, jag har just spelat Monopol med mitt barn barn. Han blev bankrutt hela tiden så det var dags att sluta, säger Ingvar skratande.

”Det mest givande med min tid med Bågskytten har varit upplevelserna, kamratskapen och alla intressanta människor”.

-Vi börjar väl från början då. Du har drivit Bågskytten sedan 1967, det blir 31 år det. Hur har arbetet varit?

- För det första så har kamratskapen och alla upplevelserna varit den stora behållningen sedan är det klart att det också varit en väldig massa arbete. Som när vi åkte upp till Sandviken för att hålla ett förbundsmöte hemma hos en av ledamöterna medan dennes familj fick sova i sommarstugan. Vi hade mötet till långt in på småtimmarna för att sedan tidigt åka hem igen. De första 20 åren gick semestern åt till att bevaka alla mästerskapstävlingar.

- Så det har blivit en del resande för Bågskytten med åren då?

- Ja inte väldigt mycket men en del har det väl blivit, främst till de Europeiska länderna men också USA. Det var på 60-talet det, närmare bestämt 1969. Vi var på det första fält-VM:et i Valey Forge, en för amerikanerna historietyngd mark det var ju där som hårda strider utkämpades under inbördeskriget, det var ruiner och gravplatser överallt. Vi som kom från det ”gamla landet” mottogs med stor entusiasm. Vi fick mängder av inbjudningskort till olika partyn och bjudningar. Då var det en man som hette Hardy Ward som blev världsmätare, honom hade jag sett redan 67 och jag sade direkt att han skulle bli världsmätare en dag, och tänka sig så blev det.

- Det var inte bara för bågskyttens räkning som jag reste med landslagen. För det mesta var det en kombination som ledare också. Jag hade hand om ekonomin ganska ofta när vi var ute.

Skräckexempel

- Jag var med landslaget till Luxemburg 1972, ett riktigt skräckexempel. Vi hade köpt en paketresa där vi hamnade på ett hotell långt ute på ”vichan” det fanns ingen duch och toaletten var på gården.

Bengt Andersson, som var en handlingskraftig man, lyckades boka om till ett annat hotell invid centralstationen där portiern missförstod oss och trodde att vi bara skulle stanna en dag när det egentligen var tre dagar. Så när de andra gästerna kom skickades de iväg till ett annat hotell. Som om det inte var nog med det var det ingen som ville lösa in vår check när vi skulle betala, så där stod

vi utan pengar och kunde inte betala för oss. Efter en massa turer fick jag tag i en kompis på handelsbanken i Karlshamn som lyckades skicka pengar till oss. Gissa om det var pirrigt när vi gick från banken till hotellet med 40 000 kronor i en resväskan!

Eget Bågskytte?

- Ditt eget bågskytte då?

- Jag började 1959. Mitt första DM det året sköt jag med en världsnyhet. Det var en svensktillverkad, delad stålstålbåge från Sandviken och hette SEFAB. Den hade tvinnad ståltråd som sträng och jag fick sikta i kyrktornet på 90 meter, det var antingen det eller att ankra i höjd med bröstet. 1963 kom ytterligare en svensk båge den var odelad och helt i trä. Den tillverkades av Sven ”i skjorta” Johansson från Jönköping och kostade 375 kronor.

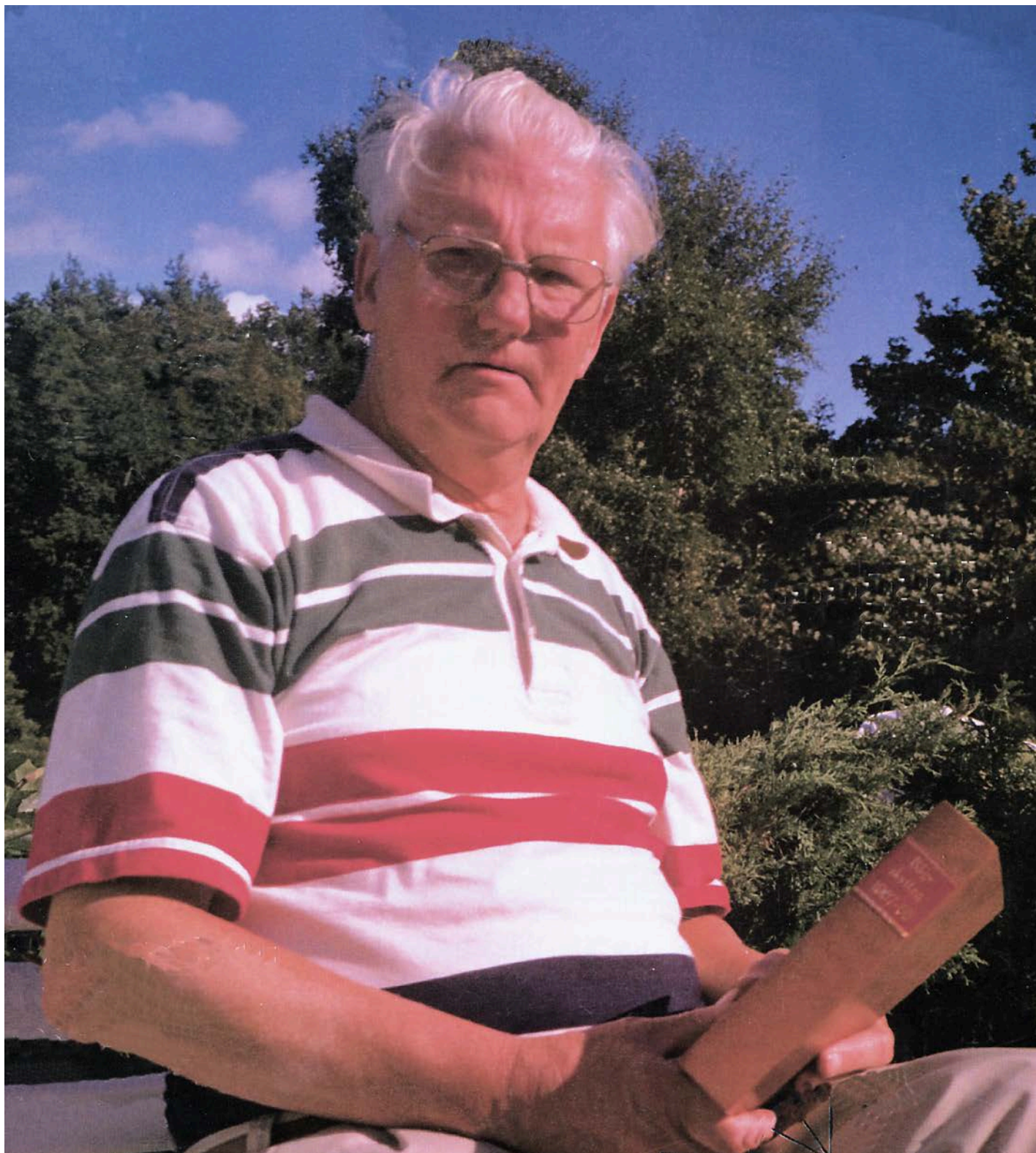
Till slut

- Vi närmar oss slutat av intervjun och jag frågar hur det känns att ta steget bort från Bågskytten.- Jo, det känns förstås vemodigt. Risken finns väl att jag tappar kontakten men jag får kanske engagera mig i Karlshamnsklubben nu som jag inte hade tid med förut.

Om du fick bestämma?

Om du fick bestämma allt inom Bågskyttevärlden, vad skulle ditt första beslut bli?- Oj det var en svår fråga! Han får tänka lite och det är kanske klokt att lyssna när han säger. - Idealiteten tillbaka. Det har blivit så mycket pengar att det inte längre går att greppa. Idrotta skall man göra för sitt välbefinnandes skull.

Text: Mikael Svahn

Ingvar Yxell med ett ex av en inbunden
årgång av Bågskytten.